

การคุกข่าต่อสีน (DIPRIONIDAE : HYMENOPTERA) ตอน 2.

การสำรวจและพากานด์ในพื้นที่ 5 แห่งต่อสีนกับเมล็ดเปรี้ยว

พงษ์ย์ เกิดวุฒิ

อิชสิริมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © Chiang Mai University

All rights reserved

งานวิจัย

เรื่อง

การศึกษาตอลง (Diprionidae : Hymenoptera) ตอน 2 ^{๑๖๕๒}

และหาความสัมพันธ์ระหว่างตอสนกับแมลงเมี้ยบ

Studies on pine sawflies (Diprionidae : Hymenoptera)
part 2: survey and relationship between pine
sawflies and parasitoids

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เทพกร แสงสุริ

เดือน พฤษภาคม 2522

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

คำนิยม

การวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้โดยได้รับทุนอุดหนุนจากคณะกรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อาจารย์นันทา เล็กสวัสดิ์ เป็นผู้ช่วยงานวิจัยห้องทางคณและงาน สวัสดิการ และสังคม อาจารย์สมบัติ ไกรกรีฑีลป ให้คำปรึกษาทางคณสังคม อย่างดีเยี่ยม รองศาสตราจารย์อุ้งแก้ว ปีเวอร์ ในความช่วยเหลือและคำปรึกษา ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี่

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชัย สนธิไชย หัวหน้าภาควิชาชีววิทยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมร คลื่นสุวรรณ และอาจารย์ ดร.พันธุ์ มาໄโอล์ ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดี

สิงหาคม 2522

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญเรื่อง

หน้า

1 คำนำ

1

2 อุปกรณ์และวิธีการ

2

3 ผลการทดลอง

4

4 วิจารณ์ผลการทดลอง

25

5 สรุปผลการทดลอง

31

เอกสารอ้างอิง

32

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญตาราง ภาพ และรูป

หน้า

ตารางที่ 1	แสดงจำนวนต้นสนที่พบทดสอบระบบตัวหนอน, คั้กแคร์ ที่ระดับ	7
	ความสูงทางๆ กัน	
ตารางที่ 2	แสดงเบอร์เรนของต้นสนที่มีทดสอบระบบหนอนและคั้กแคร์	8
ตารางที่ 3 ก.	แสดงจำนวนตัวหนอนของตอสนในแต่ละเดือน	9
ตารางที่ 3 ข.	แสดงจำนวนตัวหนอนของตอสนในแต่ละฤดู	10
ตารางที่ 4 ก.	แสดงจำนวนรังคั้กแคร์ <u>G marshalli</u> ซึ่งอาจออกเป็นตัว เต็มวัยหรือแมลงเป็นนหีอถายไป เปรียบเทียบกับสองแห่ง	11
ตารางที่ 4 ข.	แสดงจำนวนรังคั้กแคร์ของ <u>N biremis</u> ซึ่งอาจออกเป็น ตัวเต็มวัยหรือแมลงเป็นนหีอถายไป เปรียบเทียบกับสองแห่ง	12
ตารางที่ 4 ค.	แสดงจำนวนรังคั้กแคร์ของ <u>Diprion sp.</u> ซึ่งอาจออกเป็น ตัวเต็มวัยหรือแมลงเป็นนหีอถายไป เปรียบเทียบกับสองแห่ง	13
ตารางที่ 4 ง.	แสดงจำนวนรังคั้กแคร์ของชนิดใหม่ ซึ่งอาจออกเป็นตัวเต็มวัย หรือแมลงเป็นนหีอถายไป เปรียบเทียบกับสองแห่ง	13
ตารางที่ 5 ก.	แสดงชนิดและจำนวนของแมลงเป็นที่ออกจากรังคั้กแคร์ตอสน ส่องชนิดจากภูมิ	14
ตารางที่ 5 ข.	แสดงชนิดและจำนวนของแมลงเป็นที่ออกจากรังคั้กแคร์ตอสนลี้ชนิดจากภูมิ	15
ตารางที่ 5 ค.	แสดงจำนวนรังคั้กแคร์ของ <u>G marshalli</u> และจำนวน แมลงเป็นนหี 4 วงค์ ที่ออกจากรังคั้กแคร์	16
ตารางที่ 6	แสดงจำนวนรังคั้กแคร์ของ <u>G marshalli</u> ที่ไม่แมลงเป็น หลักชนิดออกมากจากรังคั้กแคร์ 3 บริเวณ	17

All rights reserved
Copyright by Chiang Mai University

กราฟ

แสดงจำนวนรังตักแಡ G marshalli มีจำนวนรังตักแಡ

ที่ออกเป็นแผลงเป็นที่ปุยกับบอหหลวง

18

รูปที่ 1	D ₁	กับรังตักแಡตอสัน <u>G marshalli</u>	19
รูปที่ 2	I ₁	"	19
รูปที่ 3	I ₂	"	20
รูปที่ 4	I ₃	"	20
รูปที่ 5	I ₄	"	21
รูปที่ 6	I ₅ #4	"	21
รูปที่ 7	I ₆ #6	"	22
รูปที่ 8	T ₁	"	22
รูปที่ 9	E ₁	"	23
รูปที่ 10	E ₂	"	23
รูปที่ 11	E ₃	"	24

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

บทคัดย่อ

สำรวจพืชและน้อมดูของป่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี 2521-2522 พมพลน

4 ชนิด Gilpinia marshalli Forsius, Nesodiprion biremis

(Konow), Diprion sp. และยังไม่ทราบชื่ออีกหนึ่งชนิด ปีงบประมาณในปี 2521-2522 พมพลน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ตั้งไม่เกิน 6 เมตร แทบทั้งหมดมากที่ความสูง 1.0-2.5 เมตร การกระจายของพืช 73.05% ในเดือนกันยายน แต่ที่บอร์ลูองพม 85.71% ในเดือนตุลาคม

จำนวน G marshalli กับแมลงเป็นมีความสัมพันธ์กันที่บอร์ลูองมากกว่าที่บุญ G marshalli พมมากที่สุดและแมลงเบี้ยนมากที่สุด โดยที่บุญพม 12 ชนิด (4 วงศ์) และที่ Bor Luang พม 3 ชนิด (3 วงศ์) มีเพียง 3 วงศ์คือ Eulophidae, Torymidae และ Ichneumonidae ที่มีจำนวนสัมพันธ์กับ G marshalli ของแมลงเป็นที่เจ้าของมาจากการจัดตั้งศักดิ์ของสนอาจใช้ในการบอกชนิดแมลงเป็นได้

Abstract

Surveys of pine-sawflies were carried out during 1978-79 at Pui and Bor Luang in Chiangmai province. Four species of pine-sawflies, Gilpinia marshalli Forsius, Nesodiprion biremis (Konow), Diprion sp. and one other unknown species were found on needles at height between 1.0 to 2.5 metres on 6 metre high Pinus kesiya Rolye tree. The distribution of the pine-sawflies showed a peak of 73.03% in September at Pui but a peak of 85.71% in October at Bor Luang.

Numbers of G marshalli and its parasitoid showed a closed relationship at Bor Luang than at Pui. In both regions, the greatest number of species of parasitoid occurred in G marshalli cocoon at Pui 12 species (4 families) and at Bor Luang 3 species (3 families). Only three of the four families Eulophidae, Torymidae and Ichneumonidae were related in number with G marshalli.

It is shown that the hole made by parasitoid on pine-sawfly cocoon can be used for parasitoid identification.

คำนำ

ต่อสนเป็นแมลงชนิดหนึ่งในอันดับไฮเมโนพเทอรา (Order Hymenoptera) วงศ์กิฟฟิโลนีดี้ (Family Diprionidae) ที่ระบะตัวหนองก็กินใบของท่อนไม้ เฉพาะสนสามใบ (ใจกลม 2514) ที่ใช้รับการส่งเสริมให้ปูกามากในภาคเหนือของประเทศไทย Beaver และ Laosunthorn (1974) ศึกษาเบื้องต้นของต่อสน Nesodiprion biremis (Konow) และ Gilpinia marshalli Forsius ส่วนเด็กสวัสดิ์ และมูลแสลง (2521) ศึกษาชีวประวัติรวมทั้งอุบัติสืบของต่อสนหั้งสองชนิดอย่างละเอียดรวมทั้งการทำลายของต่อสนหั้งสองชนิดเมื่อนำมาเลี้ยงในห้องปฏิการซึ่งมีการทำลายในระดับน้อยถึงมาก ต่อสนมีแมลงเป็นคู่ทำลายอยุ่หลายชนิด (ใจกลม 2514, Beaver และ Laosunthorn 1974, เด็กสวัสดิ์ และมูลแสลง 2521)

ไม้สนที่ต่อสนทำลายเป็นสนกูเข้าหรือสนหางมา หรือไม่เกี่ยวขึ้นอาจแบ่งได้ เป็นสองชนิดกือสนสองใบ (Pinus merkusii Rolye) กับสนสามใบ (Pinus kesiya Rolye) สนสามใบใช้รับการส่งเสริมให้ปูกามาในพื้นที่ทางภาคเหนือซึ่งมีระดับสูงตามภูเขาต่างๆอย่างกว้างขวาง ในส่วนในประเทศไทยยังไม่ได้ใช้ประโยชน์มากนัก เกรวูร์จกเพียงนำมาทำเชื้อไฟเพื่อเรียกไม้เกียร์และเอาไว้เผาอย่างสนมาเป็นส่วนประกอบในการทำเชื้อฟืนเพื่อเจียร์เจียงของเชียงใหม่ ในทางประเทศไทยใช้ไม้สนทำลังกอสร้างรวมทั้งลังกอกแห้งในบ้านและเครื่องใช้ เพราะเนื่อไม้มีลักษณะส่วนงามน้ำหนักเบา บางส่วนน้ำหนักดันเป็นน้ำมนต์และรัตน์สินไช้ในครุฑานครรัมทำสีน้ำมัน พรรณน้ำมัน ยาขัดมัน กาว ผ้าสำหรับ การเคลือบพิล์มถ่ายรูปและทำผลิตภัณฑ์อื่นๆอีกมาก (เปรมรักษ์มีแล้ว พ.ศ. 2514) เนื่องจากน้ำมนต์ไม้สนใช้ทำกระดาษที่สีคุณภาพดีซึ่งประเทศไทยห่องสั่งมากจากทางประเทศไทย คันนันจึงคาดคิดว่าไม้สนสามใบจะเป็นพืชที่มีความสำคัญในอนาคตทั้งในแง่เศรษฐกิจและการอนุรักษ์ธรรมชาติ

ดังนั้นการศึกษาหาแนวทางที่ดีและเหมาะสมในการป้องกันกำจัดต่อสนไว้เสีย แทนนั้นจึงเป็นการดีกว่าที่จะปลดอยู่ให้เกิดเป็นปัญหาร้ายแรงดังเช่นกรณีตึกแตนปาทังกา แล้วจึงคงยกให้เป็น แมลงเป็นเชิงอาภัยก็คือกินอยุ่ภายในของต่อสนก็เป็นหนทางหนึ่ง ที่ช่วยให้จำนวนต่อสนมีไม่มากถึงขั้นระบาดที่รุนแรง การศึกษาเกี่ยวกับแมลงเป็นที่ มีประโยชน์เหล่านี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นและควรดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

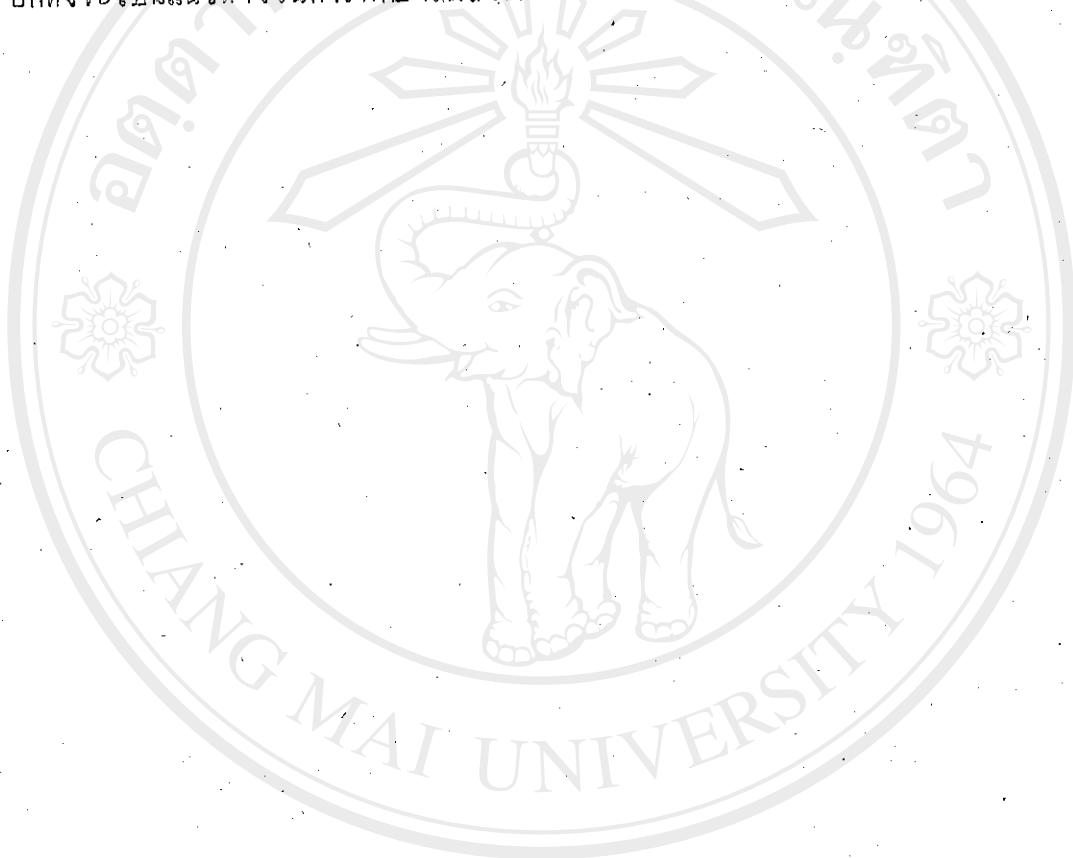
1. การศึกษาในสภาพธรรมชาติ

เลือกสถานที่ที่จะศึกษาสองแห่งคือ สวนป่าไม้สนสามใบ ตำบลหนองหลวง อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษภาคม 2521 ออกไป แห่งละสองครั้งต่อเดือน สวนเดือนมีนาคม 2521 ถึงเดือนกรกฎาคม 2522 ออกไปแห่งละครั้งต่อเดือน ใช้เครื่องมือตัดกิ่งสนซึ่งมีความยาวชวยในการค้นหา ตอนโดยใช้รีวีซ์สัน ขับกอกสนระยะหัวหนองและกักแก้วสร้างรังคักแಡ (cocoon) กลุ่มตัวไว้ อุบัติณฑ์สนสามใบ ใส่ในกล่องพลาสติก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.0 ซม. และสูง 6.5 ซม. พร้อมฝาปิด หรือในกรณีที่พับแมลงจำนวนมากก็ใช้ถุงพลาสติกขนาดใหญ่ โภบจันแยกกันไว้ในแต่ละตน บันทึกจำนวนตอชนวนตนที่พับตามความสูงจากระดับ ที่นั่นคืน รวมทั้งความสูงของตนสนที่ศึกษา จำนวนตนสนที่พับแมลงและจำนวนตนหงษ์หมด ที่ศึกษา ตนสนสามใบที่พับรวมแมลงนั้นศึกษาจำนวน 20 ตนต่อครั้ง

2. การศึกษาในห้องปฏิบัติการ

ทดสอบที่ได้จากการศึกษาที่กองรับน้ำมายังห้องปฏิบัติการโดยเร็ว วิเคราะห์ ชนิด นับจำนวน และระยะห่างหัวหนอง แล้วเลี้ยงบนกิงสนสามใบ (Pinus kesiya Rolye) ซึ่งจุ่มน้ำในช่วงน้ำแล้วนำไปวางในกรงเลี้ยงแมลงขนาด $35.5 \times 6.1 \times 40.5$ ซม. สำหรับตอสนชนิดใหม่ซึ่งยังไม่ทราบชื่อวิทยาศาสตร์ ช่วงน้ำห้องรองค้ำยตากได้ วินิษัยขนาด 30×40 ซม. เพื่อให้หัวหนองทึบตัวลงไปเข้าคักแด๊กนั้น สวนรังคักแด๊ก เก็บมาได้นิวิเคราะห์ชนิด นับจำนวนที่ออกเป็นตอสนระยะหัวเต็มรัยแล้ว และที่มีร่อง รอยแสดงว่าถูกทำลายเนื่องจากแมลงเป็นนร รังคักแด๊กหังสอยแบบมีความแตกต่างกันอย่าง เกินร้อยเปอร์เซ็นต์ของการศึกษาของเร็กส์แล้มูลแลสด (2521) รังคักแด๊กที่ไม่มีร่องรอยดังกล่าว และรังคักแด๊กที่ได้จากหัวหนองที่นำมาเลี้ยงไว้ แยกใส่ในกล่องพลาสติกต่อๆ กันๆ จำนวน 1 รังคักแด๊ก คักแด๊กตั้งก่อนจากด้านเป็นตอสนระยะหัวเต็มรัย หัวผู้หรือหัวเมียหรือเป็น แมลงเป็นนร หรือไม่มีแมลงชนิดใดออกจากรังคักแด๊กซึ่งคงสภาพเดิมก็มี บันทึกผลการศึกษา ตั้งก่อนไว้โดยละเอียด แยกรังคักแด๊กหรือกับแมลงเป็นนรที่ออกไว้ในช่วงทางหากขาด

รัง วิเคราะห์วงศ์ (Family) และแยกนิคของแมลงเป็น โคลบใช้กล้องจุลทรรศน์ stereoscopic microscope (stereo microscope) แมลงเป็นส่วนหนึ่งสั่งไปให้เชี่ยวชาญช้าทางปะทะที่ วิเคราะห์หารือวิทยาศาสตร์ เพื่อในปะทะไทยยังไม่มีผู้ใดกินยาไว้อายากวิงซัง แมลง เป็นเครื่องดูดส่วนนึงในเมืองกัมพูชาและกัมพูชา ก็จะไม่ได้กินยาไว้อายากวิงซัง ที่สันใจต้องการทราบชื่อวิทยาศาสตร์ของแมลงเป็นคังกลัวได้โดยรวดเร็วและถูกต้อง อีกทั้งจะเป็นแนวทางในการกินยาแมลงที่มีประโยชน์มากเหล่านี้ในโอกาสต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลการศึกษา

พบก่อสัน 4 ชนิด แต่ที่ทราบชื่อวิทยาศาสตร์แน่นอนแล้วมี 2 ชนิด คือ

Gilpinia marshalli Forsius และ Nesodiprion biremis (Konow)

ชนิดที่สามคือ Diprion sp. ซึ่งยังไม่ทราบชื่อวิทยาศาสตร์ที่สมบูรณ์ ชนิดที่สี่ปัจจุบัน
ทราบชื่อวิทยาศาสตร์นั้นคงไปจะเรียกว่าชนิดใหม่ ส่องชนิดหลังนี้กำลังอยู่ในระหว่างการ
วิเคราะห์ชื่อวิทยาศาสตร์ในทางประเทศ

1. ความสูงของตนสันสามใบที่มีก่อสันระยะตัวหนอนและตักแಡ

แสดงจำนวนตนสันสามใบที่ระดับความสูงทางจากพื้นดิน รูปที่ 1
ระยะที่เป็นตัวหนอนหรือตักแಡ หรือบนหงส์สองระยะโดยเปลี่ยนเที่ยบระหว่างปุยกับบอนหลวง
ไว้ในตารางที่ 1 วิเคราะห์ตัวเลขโดยหาค่าไถ่แควรของจำนวนตนสันในแต่ละระดับความ
สูง

2. จำนวนตนสันสามใบที่มีก่อสันระยะตัวหนอนหรือและตักแಡ

ก่อสันระยะตัวหนอนทำลายโดยตักกินใบสันสามใบ บางที่ก็เข้าตักแಡที่ใบ
สันกับใบ จากการสำรวจพบที่มีก่อสันมีจำนวนทางกันในแต่ละเดือน บางครั้งก็ไม่พบ
ต่อสักเลย แสดงจำนวนตนสันสามใบที่มีก่อสันชนิดต่างๆ เป็นเปอร์เซนต์ เปลี่ยนเที่ยบกัน
ระหว่างปุยกับบอนหลวงไว้ในตารางที่ 2

3. จำนวนก่อสันระยะตัวหนอน

จากการศึกษาจำนวนก่อสันระยะตัวหนอนในแต่ละเดือนที่ปุบปับ 3 ชนิด
และปีบอนหลวง 4 ชนิด ໄດ້แสดงไว้ในตารางที่ 3 ก. ในตารางที่ 3 ข. แสดงจำนวน
ตัวหนอนของ G. marshalli ที่ปุบและบอนหลวงในฤดูฝน ฤดูหนาวและฤดูร้อน และ
วิเคราะห์ตัวเลขโดยหาค่าไถ่แควรของจำนวนตัวหนอนใน 3 ฤดูนั้น

4. จำนวนก่อสันระยะตักแಡ

ก่อสันระยะตัวหนอนหลังจากเจริญเติบโตเต็มที่แล้วก็จะสร้างรังตักแಡ
(cocoon) และถูกตักแಡอยู่ภายในนั้น รังตักแಡก่อสันที่ศึกษาได้จากการเลี้ยง
ตัวหนอนจนเข้าตักแಡและที่ได้จากธรรมชาติ จำนวนรังตักแಡก่อสัน G. marshalli,
N. biremis, Diprion sp. และชนิดใหม่ซึ่งออกเป็นตัวเต็มวัย แมลงเมี้ยนและใน

ออกเป็นหัวแมลง เท่ากับแคดาย ของตอสันต์และคงไว้ในตาราง 4 ก., ช., ค และ ง ตามลำดับ หากค่าซึ่นีสหสัมพันธ์ (correlation coefficient) ระหว่างรังคักแคร์ G marshalli (รวม) กับรังคักแคร์ที่หูกแมลงเป็นที่ปุยและบ่อห้องไว้ในตาราง 4 ก. สำหรับ G marshalli ระยะหัวหนองที่รับมาเดิมจากปุยและบ่อนห้องเข้าคักแคร์ 57.97 และ 56.86 เปอร์เซนต์ แล้วออกเป็นหัวเพิ่มวัย 89.51 และ 87.26 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ

5. แมลงเป็นแมลงของตอสัน

แมลงเป็นแมลงของตอสันที่พบ เป็นแมลงเป็นหุ่นคักแคร์ (pupal parasite) แมลงเป็นหุ่นนี้อยู่ในระหว่างการวิเคราะห์ชื่อวิทยาศาสตร์ พมว่าแมลงเป็นอยู่ในอันดับคีบเหtroรา (Order Diptera) วงศ์แทคินี้ (Family Tachinidae) หนึ่งชนิดซึ่งจะใช้แทนคำว่า D₁ ชนิดที่ไม่แน่นพอเหtroรา (Order Hymenoptera) วงศ์อีกน้ำไปนี้ (Family Ichneumonidae) เจ็คชนิดซึ่งจะใช้แทนคำว่า I₁ ถึง I₇ วงศ์โทร์นี้ (Family Torymidae) หนึ่งชนิดซึ่งจะใช้แทนคำว่า T₁ วงศ์ยูโรฟิดี้ (Family Eulophidae) 3 ชนิดซึ่งจะใช้แทนคำว่า E₁ ถึง E₃ รูปร่างลักษณะของแมลงเป็นทุกชนิดยกเว้น I₆ แสดงความรุนแรง 1 ถึง 11

6. ความสัมพันธ์ระหว่างตอสันกับแมลงเป็น

จากการศึกษาจำนวนรังคักแคร์ของตอสันชนิดทางๆ กับจำนวนรังคักแคร์ที่ออกเป็นแมลงเป็นพมว่า G marshalli กับแมลงเป็นของปุยและบ่อห้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี จึงเอาตัวเลขจากตารางที่ 4 ก มาแสดงให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้กราฟที่ 1 แสดงชนิดและจำนวนของแมลงเป็นของรังคักแคร์ตอสันทั้งสี่ชนิดที่ปุยและบ่อห้องไว้ในตารางที่ 5 ก. และ ช. ตามลำดับ จากตารางที่ 5 ก. ใช้มัลติเพลรีเกรชัน (multiple regression) ระหว่างจำนวนรังคักแคร์ของ G marshalli กับ E₁ และ E₃ ได้สมการรีเกรชัน (regression equation) G = 0.4351 + 0.0470 E₃ + 0.1681 E₁ ตารางที่ 5 ค. แสดงจำนวนรังคักแคร์ของ G marshalli และจำนวนแมลงเป็น 4 วงศ์ ที่ออกจากรังคักแคร์ตอสันนั้น หากค่าซึ่นีสหสัมพันธ์ระหว่าง G marshalli กับแมลงเป็นแต่ละวงศ์ไว้ด้วย

7. ทำแผนกรูที่แปลงเป็นหัวนรังคักแคของพอสัน G_marshalli กับ
ชนิดของแมลงเป็น

ไข่ของแมลงเป็นชิ้งถูกวางในกอสันพอกออกเป็นครัวนอนก็อกอยู่ภายในนั้น แต่วางชนิดเจาะรังคักแคพอสันเป็นรูออกมายืดตัวเดินทางออกจาก กางชนิดก็เข้าตักแคภายในรังคักแคพอสัน เมื่อออกเป็นตัวเต็มวัยก็จะรุกรอกมาซึ่งจากการลังเกตแบ่งบริเวณรังคักแคที่แปลงเป็นไข่เป็น 3 ส่วน คือ ปลายนะlem กาง และปลายป้านและจานวนรังคักแคที่มีแปลงเป็น 5 ชนิด คือ D_1 , I_1 , T_1 , E_1 , E_2 และ E_3 เจาะรูออกมาระหว่าง 3 แห่ง วิเคราะห์ว่าเหลือจำนวนรังคักแคที่ถูกแปลงเป็นแหล่งชนิดเจาะรังออกมายโดยใช้ไส้แทะไว้แล้ว D_1 เจาะรังคักแคของ G_marshalli เป็นรูกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.2 มม. อยู่ตรงปลายคันใดคันหนึ่งพอดี และที่ขอบรูมีสีเข้ม I_1 เจาะรังคักแคออกมามีรูกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.6 มม. รูที่ T_1 เจาะออกมากขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.7 - 1 มม. E_1 , E_2 และ E_3 ทำรูขนาดประมาณ 0.3 - 0.5 มม.

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนคนผนที่พบตลอดระยะเวลาทั้วทั่วทุก ตัวแปร ที่ระดับความสูงทางๆ กัน

ระดับความสูง (เมตร)	จำนวนคนผน (ปี)	χ^2	จำนวนคนผน (ข้อหลวง)	χ^2
0-0.5	4		2	
0.6-1.0	10		9	
1.1-1.5	39		36	
1.6-2.0	61	145.40 **	81	246.94 **
2.1-2.5	39		63	
2.6-3.0	19		15	
3.1-3.5	4		5	
3.6-4.0	3		1	

χ^2 = chi-square

** = highly significance

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2 แสดงเปอร์เซนต์ของทันตีที่มีความรุนแรงหนักหรือแฉะกัดแผล

เดือนปี	ปี				บทดูง			
	G	N	D	ไขม	G	N	D	ไขม
สค.21	65.38	4.61	0	0	44.24	3.33	1.14	0
กย.21	73.03	12.61	0	0	39.88	5.45	14.54	0
ตค.21	66.34	11.53	5.00	5.76	85.71	19.04	0	0
พย.21	62.50	0	0	0	76.92	0	3.84	0
ธค.21	60.60	0	0	0	62.50	3.12	0	3.12
มค.22	30.30	0	0	0	47.61	0	0	0
กพ.22	15.15	0	0	0	14.70	1.47	0	0
มีค.22	3.44	0	0	0	1.14	0	0	1.14
เมย.22	0	0	0	0	1.61	0	0	0
พค.22	3.12	0	0	0	1.36	0	0	0
มิย.22	0	0	0	0	0	3.33	0	0
กค.22	0	0	0	0	11.11	0	0	0

G = Gilpinia marshalli Forsius

N = Nesodiprion biremis (Konow)

D = Diprion sp.

ไขม = ชนิดไขมที่ยังไม่ทราบชื่อ

ตารางที่ 3 ก. แสดงจำนวนตัวหนอนของ蛾子ในแต่ละเดือน เปรียบเทียบปีกับปีของ

เดือน	ปี			ปี			
	G	N	ใหม่	G	N	D	ใหม่
ส.ค.21	29	7	0	39	2	108	0
ก.ย.21	121	9	0	24	3	1	0
ต.ค.21	24	4	9	76	4	0	0
พ.ย.21	14	0	0	50	0	117	0
ธ.ค.21	5	0	0	42	1	0	23
ม.ค.22	0	0	0	36	0	0	0
ก.พ.22	0	0	0	6	0	0	0
มี.ค.22	1	0	0	1	0	0	28
เม.ย.22	0	0	9	1	0	0	0
พ.ค.22	2	0	0	1	0	0	0
มิ.ย.22	0	0	0	0	2	0	0
ก.ค.22	7	0	0	8	0	0	0
รวม	203	20	9	284	12	226	51

G = Gilpinia marshalli Forsius N = Nesodiprion biremis (Ko now)

D = Diprion sp.

ใหม่ = ชนิดใหม่ที่ยังไม่ทราบชื่อ

ตารางที่ ๓ ข. แสดงจำนวนทั่วหนอนของพอสัน G. marshalli ในแต่ละดู

	ปุ๋ย		น้ำหลวง	
	G	χ^2	G	χ^2
ดูดูฟัน	181		147	
ดูดูหน่าวา	19	286.64**	134	134.04**
ดูดูร่อน	3		3	
รวม	203		284	

G = Gilpinia marshalli Forsius

การแบ่งดูดูใช้หลักของกรมอุตุนิยมวิทยา ดังนี้

ดูดูฟันได้แก่ เดือน มี.ย., ก.ค., ส.ค., ก.ย., พ.ค.

ดูดูหน่าวาได้แก่ เดือน พ.ย., ธ.ค., ม.ค., ก.พ.

ดูดูร่อนได้แก่ เดือน มี.ค., เม.ย., พ.ค.

χ^2 = chi-square

** = highly significance

ผู้รายงานที่ 4 ก. ทดสอบจำนวนรากศักดิ์สิทธิ์ที่กัดแผลคง G. marshalli ซึ่งอาจออกเป็นศ้า เตี้ย รากหรือเมล็ดเจริญหรือตายไปเมรื้อย
เพียงก้านสองแหง

เดือน	วัน	ปี				ยอดรวม					
		รากศักดิ์สิทธิ์ (รวม)	ตัวเต็มราก	เมล็ดเจริญ	ตาย	r	รากศักดิ์สิทธิ์ (รวม)	ตัวเต็มราก	เมล็ดเจริญ	ตาย	r
สค.	21	62	49	9	4		35	29	4	2	
กย.	21	142	104	25	13		27	21	3	3	
ตค.	21	196	116	56	24		51	41	6	4	
พย.	21	92	13	75	4		38	31	6	1	
ธค.	21	75	11	62	2		33	25	7	1	
มค.	22	63	3	60	6		33	12	16	5	
กพ.	22	42	2	39	1		11	6	3	2	
มี.ค.	22	5	0	2	3		1	1	0	0	
เม.ย.	22	0	0	0	0		0	0	0	0	
พค.	22	0	0	0	0		0	0	0	0	
มิ.ย.	22	0	0	0	0		0	0	0	0	
กค.	22	0	0	0	0		0	0	0	0	
กค.	22	1	1	0	0	ns	0	0	0	0	*
รวม		678	301	329	48		232	169	45	18	0.5886

r = ค่านิสัยมัฟฟิค (correlation coefficient) ระหว่างรากศักดิ์สิทธิ์ (รวม) กับรากศักดิ์สิทธิ์ออกเจริญเจริญ

ns = non significance

* = significance

พัฒนาที่ 4 ชน. แมสต์เจนวนรังษีภูมิพุทธ N. biremis ผู้จัดทำอนุปัมศ์ เที่ยวนวัฒน์หรือภูมิพุทธ ภีมกันต์สองแห่ง

เดือน ปี	รังษีภูมิ (รวม)	ตัวเต็มวัย	เมล็ดงาม	ชาย	ผลผลิต		ชาย
					รังษีภูมิ (รวม)	ตัวเต็มวัย	
ต.พ. 21	0	0	0	0	1	0	0
ก.พ. 21	14	4	7	3	2	2	0
มี.พ. 21	5	2	3	0	5	4	1
พ.ค. 21	0	0	0	0	0	0	0
ม.ค. 22	0	0	0	0	3	2	1
ก.พ. 22	0	0	0	0	0	0	0
มี.พ. 22	0	0	0	0	0	0	0
พ.ค. 22	0	0	0	0	0	0	0
มิ.ย. 22	0	0	0	0	0	0	0
ก.ค. 22	0	0	0	0	0	0	0
ก.พ.	19	6	10	3	14	9	2
ก.พ.	19	6	10	3	14	9	3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

พากานที่ 4 ต. แสดงจำนวนรังศักดิ์ของ *Diprion sp.* วีณาจากเป็นศึกษาเพื่อประเมินความเสี่ยงของเชื้อราหัส

สอบถาม

ปี				ยอดขาย					
เดือน พ.ศ.		รังศักดิ์ (รวม)	ตัวเต็มรัง	เมล็ดเจียบ	ตัว	รังศักดิ์ (รวม)	ตัวเต็มรัง	เมล็ดเจียบ	ตัว
ต.ค.	21	0	0	0	0	66	37	0	29
กย.	21	0	0	0	0	17	7	2	8
พค.	21	1	0	0	1	0	0	0	0
ธค.	21	0	0	0	0	88	0	0	88
รวม		1	0	0	1	171	44	2	125
จัดอยู่ในปีเมษย์รังศักดิ์คงจะเมล็ดชนิดนี้ใช่?									
ปี				ยอดขาย					
เดือน พ.ศ.		รังศักดิ์ (รวม)	ตัวเต็มรัง	เมล็ดเจียบ	ตัว	รังศักดิ์ (รวม)	ตัวเต็มรัง	เมล็ดเจียบ	ตัว
ต.ค.	21	0	0	0	0	0	0	0	0
กย.	21	0	0	0	0	0	0	0	0
พค.	21	0	0	0	0	0	0	0	0
ธค.	21	0	0	0	0	13	3	7	3
รวม		0	0	0	0	13	3	7	3
จัดอยู่ในปีเมษย์รังศักดิ์คงจะเมล็ดชนิดนี้ใช่?									

จัดอยู่ในปีเมษย์รังศักดิ์คงจะเมล็ดชนิดนี้ใช่?

จัดอยู่ในปีเมษย์รังศักดิ์คงจะเมล็ดชนิดนี้ใช่?

ตารางที่ ๕ ๗. ผลต่อชนิดและจำนวนของแมลงเป็นพืชออกจากศักดิ์สัตว์ในราษฎร์ (ผลต่อเนินพื้นเมืองเป็น)

ตัวอย่าง ชนิด	ตัวอย่าง	แมลงปีกยื่น												
		G	D ₁	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	T ₁	E ₁	E ₂	E ₃
ปล. 22		1	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	0	0
ปล. 21	ครั้งที่ 1	4	1	6	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0
ปล. 21	ครั้งที่ 2	11	3	14	0	0	0	0	0	1	1	7	0	0
ปล. 21	ครั้งที่ 3	16	4	15	1	0	0	0	0	0	0	65	0	35
ปล. 21	ครั้งที่ 4	28	4	20	1	0	0	0	0	0	4	101	4	25
ปล. 21	ครั้งที่ 5	36	1	20	0	1	0	0	0	0	3	259	0	134
ปล. 21	ครั้งที่ 6	113	3	33	0	0	1	1	0	0	87	179	105	586
ปล. 21	ครั้งที่ 7	12	6	0	2	0	0	0	0	0	2	37	2	28
ปล. 21	ครั้งที่ 8	3	1	0	0	0	0	1	0	0	0	5	0	0
รวม		224	23	108	4	1	1	1	1	97	665	116	802	
	N	D ₁	I ₂	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	T ₁	E ₁	E ₂	E ₃	
ปล. 21		2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

D₁ = Diptera, Tachinidae 1 ชนิด T₁ = Hymenoptera, Torymidae 1 ชนิด I₁-I₇ = Hymenoptera, Ichneumonidae 7 ชนิด

I₁-E₃ = Hymenoptera, Eulophidae 3 ชนิด G = Gilpinia marshalli Forsius

N = Nesodiprion biremis (Konow)

ตารางที่ ๕ ช. แสดงชนิดและจำนวนของเมล็ดเปลี่ยนพืชจากก้าวเดียวต่อเนื่องจากเมล็ด原有 (แสดงเฉพาะเดือนพฤษภาคมเมล็ดเปลี่ยน)

เดือน พ.ศ.	คงต้น G	เมล็ดเปลี่ยน											
		D ₁	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	T ₁	E ₁	E ₂	E ₃
พ.ศ. ๒๔	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
พ.ศ. ๒๕	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
พ.ศ. ๒๖	5	4	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
พ.ศ. ๒๗	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
พ.ศ. ๒๘	5	4	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
พ.ศ. ๒๙	3	2	6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
พ.ศ. ๓๐	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
พ.ศ. ๓๑	4	3	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	24	18	17	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
N.	D ₁	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	T ₁	E ₁	E ₂	E ₃	
พ.ศ. ๒๔	1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
พ.ศ. ๒๕	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
พ.ศ. ๒๖	N	D ₁	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	T ₁	E ₁	E ₂	E ₃
พ.ศ. ๒๗	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
พ.ศ. ๒๘	D ₁	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	T ₁	E ₁	E ₂	E ₃	
พ.ศ. ๒๙	5	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

D. = Diprion sp.

ใหม่ = ชนิดใหม่ที่เพิ่งไม่ทราบชื่อ

ตารางที่ 5 ค. แสดงจำนวนรังคักแครชของ G. marshalli และจำนวนแมลงเบี้ยน 4 วงศ์
ที่ออกจากรังคักแครช (แสดงเฉพาะเดือนที่พบแมลงเบี้ยน)

เดือน พ.ศ.	G	D ₁	I	T ₁	E
กค. 22	1	-	-	-	15
สค. 21 ครั้งที่ 1	4	1	6	-	2
สค. 21 ครั้งที่ 2	11	3	16	1	7
กย. 21 ครั้งที่ 1	16	4	16	-	100
กย. 21 ครั้งที่ 2	28	4	21	4	130
ตค. 21 ครั้งที่ 1	36	1	21	3	393
ตค. 21 ครั้งที่ 2	113	3	35	87	864
พย. 21 ครั้งที่ 1	12	6	2	2	67
พย. 21 ครั้งที่ 2	3	1	1	-	5
r		0.169 ^{ns}	0.860 ^{**}	0.956 ^{**}	0.980 ^{**}

r = ค่านิสัยพัฒน์ (correlation coefficient) ระหว่าง G กับ
แมลงเบี้ยน D₁, I, T₁ & E

G = Gilpinia marshalli Forsius

D₁ = Diptera, Tachinidae

I = Hymenoptera, Ichneumonidae

T₁ = Hymenoptera, Torymidae

E = Hymenoptera, Eulophidae

ns = non significance

** = highly significance

ตารางที่ 6 แมลงที่บ้านหิงค์แคข่อง G. marshalli ที่มีผลเปลี่ยนทดแทนจาก
รังคักแก้ 3 บริเวณ

ทำหน้าที่	D ₁	I ₁	T ₁	E ₁	E ₂	E ₃
ปลายนอก	16	23	14	24	8	6
กลาง	0	3	2	40	8	9
ปลายป้าน	25	46	15	29	13	21
รวม	41	72	31	93	29	26
x ²	23.47**	38.58**	19.71**	4.32ns	1.72ns	10.5**

D₁ = Diptera, Tachinidae

I₁ = Hymenoptera, Ichneumonidae

T₁ = Hymenoptera, Torymidae

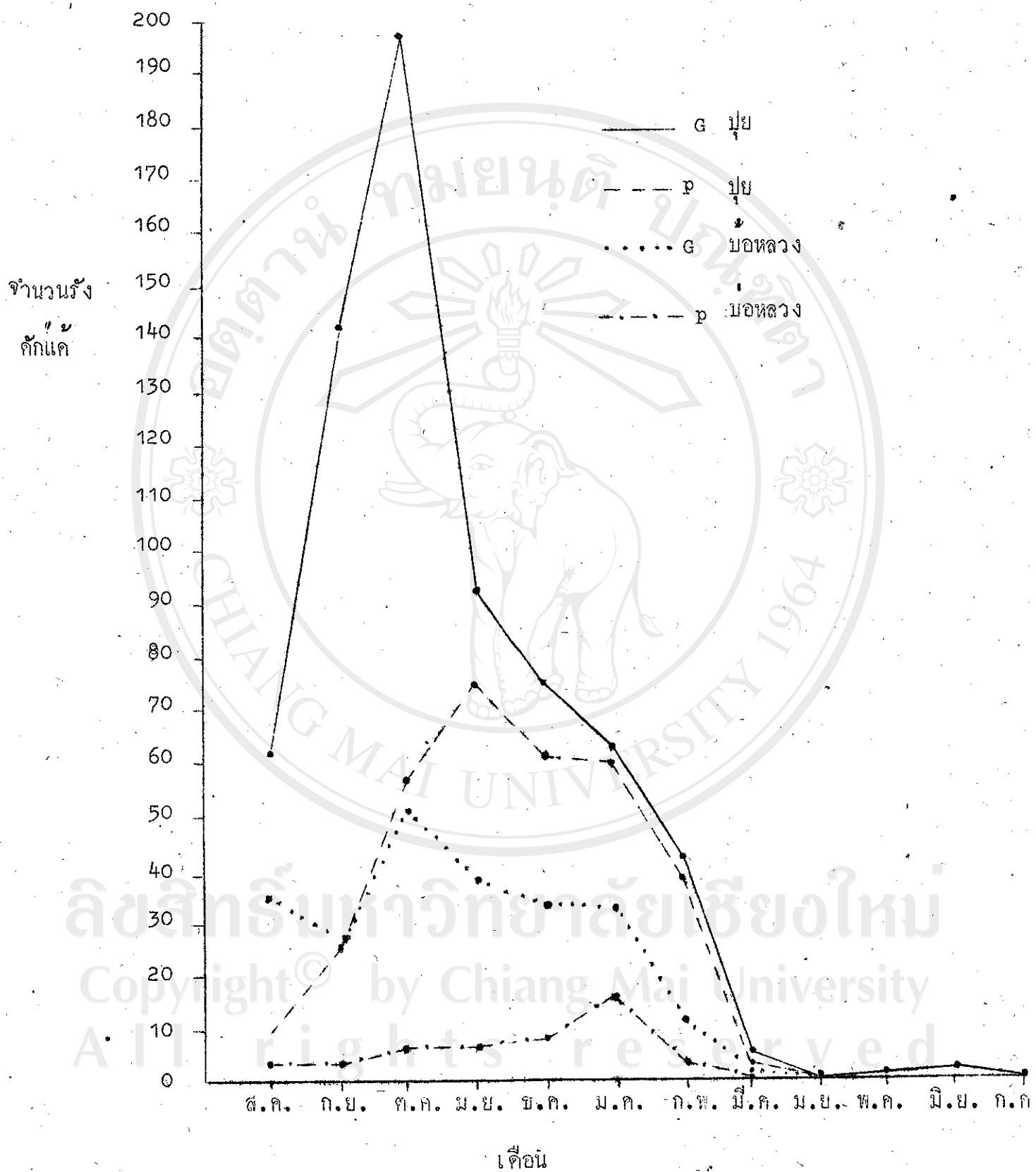
E₁, E₂, E₃ = Hymenoptera, Eulophidae

x² = chi-square

** = highly significance

ns = non significance

All rights reserved

กราฟ แสดงจำนวนรังคีกแಡ G. marshalli กับจำนวนรังคีกแಡที่ออกเป็นแมลงเปี๊ยะที่บุญกับ

บกหลวง G = G. marshalli, p = แมลงเปี๊ยะ

รูปที่ 1 D₁ กัมรังคักแอกตอสัน *G. marshalli*

รูปที่ 2 I₁ กัมรังคักแอกตอสัน *G. marshalli*

รูปที่ ๓ I₂ กับรังคักแคนธอสัน G. marshalli

รูปที่ ๔ I₃ กับรังคักแคนธอสัน G. marshalli

รูปที่ 5 I₄ กับรังคักแಡกอสัน G. marshalli

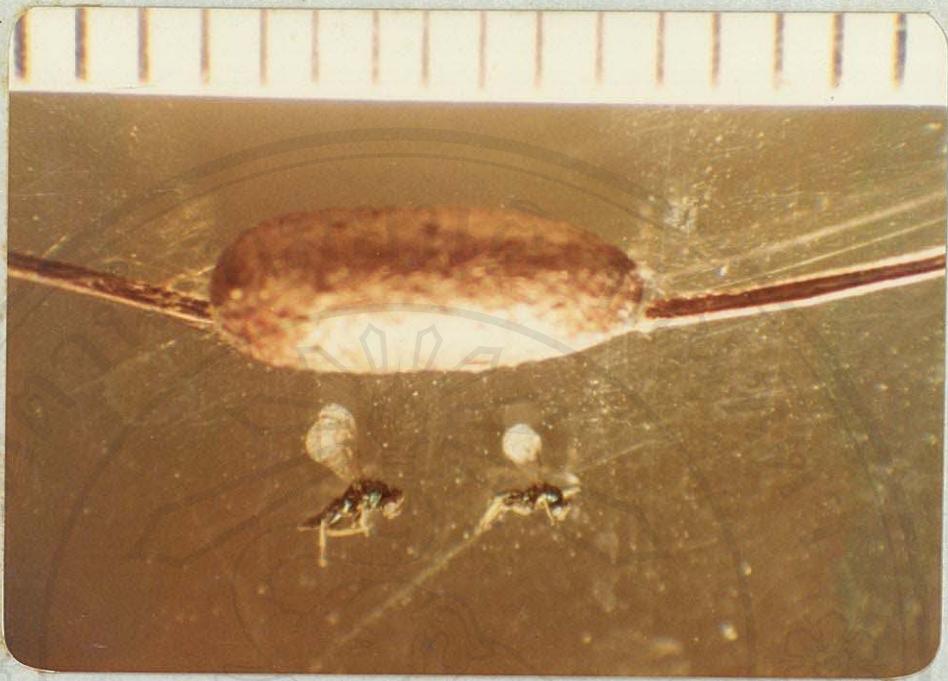
รูปที่ 6 I₇ กับรังคักแಡกอสัน G. marshalli

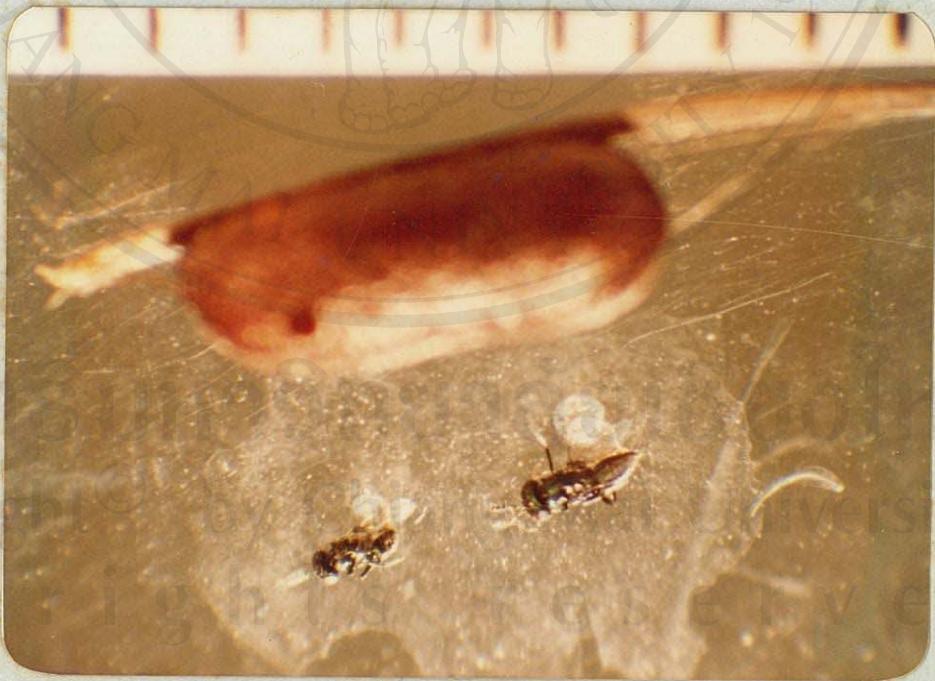
รูปที่ 7 I_♀ กับรังคักแคตอสัน G. marshalli

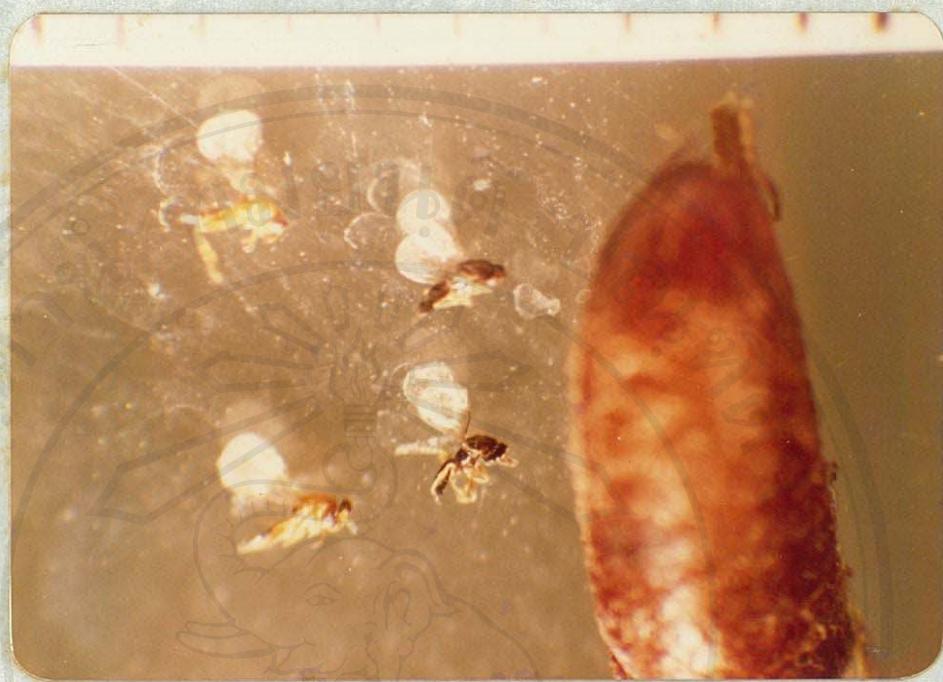
รูปที่ 8 T₁ กับรังคักแคตอสัน G. marshalli

รูปที่ 9 E₁ กัมรังคักเดกอลัน G. marshalli

รูปที่ 10 E₂ กัมรังคักเดกอลัน G. marshalli

รูปที่ 11 E₃ ก้มรังกักแคตอสน G. marshalli

จัดทำโดย ผู้สอนวิชาชีววิทยา
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

วิจารณ์ผลการศึกษา

ความสูงของกบสนสามใบที่พบทดสอบระดับคุณอนและคั้กแด๊

ผลการศึกษาชี้ว่าแสดงไว้แล้วในตารางที่ 1 พมทดสอบในระดับสูงไม่เกิน 4 เมตร หั้งหีกน้ำที่กษากาในเรื่องนี้สูงถึง 6 เมตร ซึ่งพอที่จะมองเห็นพืชสนควายตาเปล่า ถ้าสังเกตให้ดี เพราะมีร่องรอยการที่ใบถูกทำลาย ประกอบด้วย จากการทดลองในตารางที่ 1 จำนวนกบสนที่พบว่ามีกบสนในแต่ละระดับความสูงที่เพิ่มขึ้นมาตามลำดับความสูงที่เพิ่มขึ้น จึงใช้สถิติวิเคราะห์ทัวเล็ก จากการคำนวณค่าไคสแควรของจำนวนกบสนสามใบที่มีทดสอบ จากปุ่ยและบ่อหลวกลำไกไคสแควร 154.40 และ 246.94 ตามลำดับ ซึ่งหั้งสองแห่งมีค่าสูงกว่าไคสแควรที่ 0.1 df 7 ซึ่งเทากับ 18.48 สรุปได้ว่าจำนวนกบสนสามใบในแต่ละระดับความสูงที่กำหนดไว้หั้งแต่ 0-4 เมตร แยกระหว่างกำหนดไว้ 0.5 เมตรนั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติทั้งที่ปุ่ยและบ่อหลวง จากตารางที่ 1 ระดับความสูง 1 ถึง 2.5 เมตรมีจำนวนกบสนสามใบที่มีทดสอบมาก คั้นน้ำในการกันหาแมลงเหล่านี้ก็ควรให้ความสนใจความสูงระดับหักตัวให้มาก เพราะมีโอกาสจะพบกบสนมากกว่าความสูงระดับอื่นที่สูงหรือหักตัวกว่านี้ ถ้ากบสนสามใบนั้นสูงไม่เกินหกเมตร

จำนวนกบสนสามใบที่มีทดสอบระดับคุณอนหรือและคั้กแด๊

จำนวนกบสนที่มีกบสนแต่ละชนิดรวม 4 ชนิด กิตเป็นเบอร์เซนท์ในเดือนทางฯ 12 เดือน แสดงไว้ในตารางที่ 2 เปอร์เซนท์กบสนที่มี G. marshalli มีรายมากกว่าชนิดอื่นและแต่ละเดือนมีค่าสูงกว่าชนิดอื่นหั้งที่ปุ่ยและบ่อหลวง ที่บ่อหลวงมีรายมากที่สุด พมแบบหักเดือนแรกกบสนอย่างกันกว่าที่ปุ่ยและบ่นจำนวนกบสนที่มีแมลงมากกว่าปุ่ยเล็กน้อยครับ เปอร์เซนท์กบสนที่มี N. biremis พมรองลงมาที่บ่อหลวงรายในเดือนทางฯมากกว่าปุ่ย เปอร์เซนท์กบสนที่มี Diprion sp. ที่บ่อหลวงมีมากกว่าและกระจายกว่าปุ่ย ชนิดใหม่พมอย่างที่ปุ่ยและบ่อหลวง เปอร์เซนท์ของกบสนที่มีกบสนระดับคุณอนและคั้กแด๊ บօอกการกระจายของแมลงในแต่ละเดือนที่สำรวจนามากหรืออับ เช่น ที่ปุ่ย เดือนกันยายน G. marshalli มีกบสนที่มีแมลงรายละ 73.03 และที่บ่อหลวง เดือนคุณกุม รายละ 85.71 ของกบสนหั้งหมกที่กษากา ในไกหมายความว่าการทำลายของแมลงมาก แต่พยายามถึงว่ามีโอกาสที่จะพบกบสนที่มีแมลงมากที่สุดใน 100 คน พมถึง 73.05 และ 85.71 คนตามลำดับ

จำนวนกอสัมภาระตัวหนอน

เป็นการศึกษาในรายละเอียดว่า กอสัมภาระบนพืชลันนั้นจะระดับตัวหนอนซึ่งเป็นระดับที่กินใบห้ามความเสียหายนั้นในแต่ละเดือนที่ศึกษา พบว่าชนิดมากหรือน้อย หงหงบุญและบอหลวงแสดงไว้ในตารางที่ 3 น. จากตารางที่ 3 น. จะเห็นว่า G. marshalli ระดับตัวหนอนพบรากายในแหล่งเดือนพฤษภาคมเดือนกันยายนนี้ คล้ายตารางที่ 2. แต่จากการศึกษาในแหล่งพบรากายไม่นานประมาณไม่เกิน 10 ตัวต่อหก N. biremis ระดับตัวหนอนพบรากายกว่าชนิดเดือนแรกตารางที่ 2. และคงว่าพบกรรจายหัวไปมากกว่าอีก 2 ชนิดต่อ Diprion sp. ระดับตัวหนอนที่บอหลวงพบรากายจำนวนกอสัมภาระตามตารางที่ 2. การกรรจายน้อย ชนิดใหม่ระดับตัวหนอนพบที่บอหลวงพบรากายจำนวนมาก ชนิดนี้ชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เมื่อเดือน Diprion sp. ความเสียหายที่เกิดต่อสน มีโอกาสมากขึ้นมากเป็นรอง Diprion sp. ตามตารางที่ 2. การกรรจายของชนิดใหม่ น้อยแก้ไม่ควรประมาณในการที่ 3 น. และคงจำนวนตัวหนอนของ G. marshalli ซึ่งพบวามีมากและการกรรจายก็มากกว่านี้อีกจึงก่อให้รวมใน 3 ถูกต้องได้แก่เดือน มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน และตุลาคม ถูกหน่วยได้แก่เดือน พฤษภาคม ธันวาคม มกราคม และกุมภาพันธ์ ถูกต้องได้แก่เดือน มีนาคม เมษายน และพฤษภาคม การแบ่งถูกใช้หลักของกรมอุตุนิยมวิทยา จากการคำนวนผลค่าไกส์ เดือนของจำนวน G. marshalli ในแหล่งถูกหงหงบุญและบอหลวงได้ 286.64 และ 134.04 ตามลำดับซึ่งมีความมากกว่าไกส์เดือนที่ 0.01 a.f. 2 ซึ่งเท่ากับ 9.21 สรุปได้ว่าจำนวน G. marshalli ใน 3 ถูกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยังทางสถิติ หงหงบุญและบอหลวงจากตารางที่ 3 น. ถูกยืนยันโดยมากที่สุด โดยหงหงบุญหน่วยและถูกต้องพบรากายเมล็ดน้อย แทบทุกเดือนถูกต้องมากที่สุด แต่ก็มีการระบุหากทำลายของเมล็ดชนิดนี้จึงมีมากในถูกต้องถ้วน

จำนวนกอสัมภาระตัวแคร

ระดับตัวแครกอสัมภาระอยู่ในรังตัวแคร (cocoon) ซึ่งตัวหนอนจะถูกทำลายสร้างขึ้นกลุ่มตัวเองเมื่อการบ่องกันมั่นตราย เพราะเป็นระดับที่กอสัมภาระไม่เคลื่อนไหว ความอ่อนแอ แต่เนื่องจากรังตัวแครไม่ถูกทำลายได้ง่ายโดยเมล็ดเมื่อหงหงบุญและบอหลวงตัวน้ำนมไปสนสารในถูกต้องเป็น G. marshalli หรือ Diprion sp. พบรังตัวแครของกอสัมภาระตัวแครในถูกต้องไม่ใช่ในเดือนเร้นจึงถูกทำลายได้ง่ายโดยเมล็ดเมื่อหงหงบุญและบอหลวงตัวน้ำนมไป ชนิดใหม่เข้าตัวแครในคืนแพนดิกรรมรวมหงหงบุญและบอหลวง

โดยรายละเอียดยังไม่ทราบมากนัก จ้ามีโอกาสกราบให้ศึกษาเพิ่มเติมต่อไป ทดสอบชนิดแรกเข้าคักแค่ที่ผู้คิดรวมหั้งทิคกับเบี้ยของตนไม่ที่บวดินนั้นด้วย ตารางที่ 4 ก. แสดงรายละเอียดของจำนวนรังคักแต่ G. marshalli หังหมดที่พบว่ามีการออกเป็นทั่ว เท็มวัยหรือแมลงเป็นน้อยอย่างไป จากจำนวนรวมจะเห็นได้ว่า จำนวนรังคักแค่ที่ถูกเป็นที่ปุ่ยมีมากกว่าที่บอหลวง ตารางที่ 4 ข, ก และ ง. แสดงรายละเอียดเมื่อนำหารางที่ 4 ก. แต่เป็นของ N. biremis, Diprion sp. และชนิดใหม่ที่มาล้ำดับ จากจำนวนรวมของตารางที่ 4 ข. จำนวนรังคักแค่ที่ถูกเป็นที่ปุ่ยมีมากกว่าที่บอหลวง แต่จำนวนที่พบก่อนช่วงน้อย ตารางที่ 4 ก. ที่บอหลวงพบมีแมลงเป็นน้อยแต่ที่บุญไม่พบแมลงเป็นน้อย เพราะรังคักแค่บนยอดมากเพียง 1 เท่านั้น ส่วนชนิดใหม่นั้นพบเฉพาะจากบอหลวงและรังคักแค่ถูกเป็นมากกว่าที่ออกเป็นทั่ว เท็มวัย

แมลงเป็นน้อยของทดสอบ

แสดงรูปบางลักษณะของแมลงเป็นน้อยภพถ่าย ซึ่งไม่ชัดนักແගะไข่ไม่ได้ เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับการเจน เนื่องจากแมลงเป็นน้อยของทดสอบยังไม่มีการศึกษาไว้อบายนจริง จัง จึงไม่ทราบว่าอวัยวะทางเพศต่อ ห้องส่องไปให้ญี่ปุ่นเข้าช้าๆ ระหว่างปะเทกิ เกราะ ห้ามห่อ วิทยาศาสตร์ เมื่อได้ชื่อมาแล้วก็จะได้ใช้เขียนชื่อเพื่อศึกษารายละเอียดทั่วๆ เกี่ยวกับแมลง ที่มีประโยชน์มากเหล่านี้ ซึ่งเรียบง่ายมากความรู้เหล่านี้อีกมาก จำนวนชนิดของแมลงเป็นน้อย วิธีจัดการทางมีมากกว่านี้ จึงน่าจะไม่มีการศึกษาท่อไปอีกอย่างท่อเนื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างทดสอบกับแมลงเป็นน้อย

กราฟแสดงจำนวนรังคักแค่ G. marshalli รวมกับจำนวนรังคักแค่ที่ออกเป็นแมลงเป็นน้อยของบุญและบอหลวงเปรียบเทียบกัน เพื่อให้เห็นความล้มเหลวนี้กันชัดเจนขึ้น ที่ปุ่ยส่วนเดือนแรกก็อ สิงหาคม กันยายน และตุลาคม เป็นช่วงที่มีจำนวนรังคักแค่เพิ่มมากขึ้น จนถึงสูงสุด จำนวนแมลงเป็นน้อยเพิ่มสูงขึ้นตามแทรกใน โคสต์ส่วนกัน แต่ในเดือนธันวา ที่อ พฤกษ์จิกายน จำนวนรังคักแค่รวมบนยอดคงมาก แต่จำนวนรังคักแค่ที่ถูกเป็นเพิ่มสูงสุด เกินขีดความสามารถของรังคักแค่รวมและรังคักแค่ที่ถูกเป็นลดลง เกือบคูณกัน ในเดือนมกราคม จำนวนรังคักแค่ลดลงไปตามลำดับแต่จำนวนรังคักแค่ที่ถูกเป็นลดลงไม่มากนัก เกินต่อไป ทั้งจำนวนรังคักแค่รวมและที่ถูกเป็นทั้งทั้งสองกลุ่มนี้ยังคงถือเป็นเดือนเดือน เมษายน ก็ไม่พบรังคักแค่ เป็นของจากในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม เป็นฤดูร้อนนี้จากตารางที่ 3 ข. ได้แสดงไว้

รวมทั้งหนอนน้อยจากการหากแสลงกว่ามีรังคักแค่น้อยมาก เคื่องมิถุนายนและกรกฎาคมเมจฉาเป็นกันๆ คุณภาพป้องกันและไม่พบรังคักแค่ที่ถูกเปลี่ยนเลข เพราะรังคักแค่พอสั่งเป็นเพลงอาศัย (host) ยังพจน์อย เมื่อหาค่าซึ่งสหสมพันธ์ (correlation coefficient) หรือ r ระหว่างจำนวนรังคักแค่พอสั่งกับจำนวนรังคักแค่ที่ถูกเปลี่ยน ปรากฏว่าได้ r เท่ากับ 0.5148 แสดงว่าจำนวนรังคักแค่ที่ถูกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ในทางบวก (positive correlation) กับจำนวนรังคักแค่พอสั่งที่รักษาระดับความเรื่องน้อยกว่า robbery 90 จำนวนรังคักแค่พอสั่งหมายรวมถึงรังคักแค่ที่เกิดจากทั้งหมดที่เข้ามาเลี้ยงในห้องปฏิบัติการด้วย ซึ่งโอกาสที่จะถูกเปลี่ยนในขณะที่เป็นรังคักแค่จึงไม่มี นอกจากจะถูกเปลี่ยนในระบบหัวนอนแล้ว แต่ก็มีอยู่ จำนวนรังคักแค่ที่ออกเป็นรังคักแค่ที่มีรั้วจึงมากกว่า ทำให้ได้ค่า ทำภาระคับที่น้ำเรื่องถือ รังคักแค่ของคงทนตามที่กล่าวแล้วว่าบางส่วนเข้ารังคักแค่คินแทการศึกษาครั้งนี้มุ่งทํางานทดสอบตามไปเป็นหลัก โดยการทําไปน่าจะได้ศึกษาบริเวณดินโน่นทันให้เร็วขึ้นซึ่งก็ถือว่าการศึกษาบนดิน เป็นที่คินสีของรังคักแค่กับดินและเมฆพืชที่คินใกล้เคียงกันมาก การลังเกตลำบาก จากกราฟเดียวกันที่บ่อบลวง จำนวนรังคักแค่รวมในเดือนกันยายนลดลงจากเดือนสิงหาคมและกลับเพิ่มขึ้นสูงสุดในเดือนตุลาคม เมื่อเทียบกับเดือนที่บ่อบลวง ส่วนจำนวนรังคักแค่ที่ถูกเปลี่ยนในเดือน กันยายนลดลงจากเดือนสิงหาคม เจ็บเนื้อย แล้วกลับเพิ่มขึ้นในเดือนตุลาคมและพฤษภาคมก็เพิ่มไม่มาก รังคักแค่รวมในเดือนพฤษภาคมและธันวาคมลดลง มากตามบัญชี กว่า ส่วนรังคักแค่ที่ถูกเปลี่ยนเพิ่มขึ้นจากธันวาคมและเมื่อจำนวนสูงสุดในเดือน มกราคมทางไปจากมุยที่มากที่สุดในเดือนตุลาคม เคื่องมุกภาพนี้และมีความ จำนวนรังคักแค่รวมและที่ถูกเปลี่ยนลดลงมากตามดัชนีค่าบันทึกทำสุ่ก เคื่องเมษายนก็ไม่พบรังคักแค่ เพราะอยู่ในฤดูร้อน ซึ่งจากตารางที่ 3 น. ก.แสดงชัดแล้วว่าระยะตัวหนอนก็พบน้อย พฤศภาคม มีถุนายน กรกฎาคม รอบต่อระหว่างฤดูร้อนกับหนาดูผ่านก็พบรังคักแค่ของหอสั่นบางแท่งน้อย เป็นต้นฤดูหนาวจะมีจำนวนผางาเพิ่มขึ้นในเดือนตุลาฯ ไปเรื่อยเป็นตู้ผ่านและจำนวนรังคักแค่ที่ถูกเปลี่ยนจะมากตาม สำหรับค่าซึ่งสหสมพันธ์ระหว่างจำนวนรังคักแค่รวมกับจำนวนรังคักแค่ที่ถูกเปลี่ยน ประมาณว่าได้ r เท่ากับ 0.5886 แสดงว่าจำนวนรังคักแค่ที่ถูกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับจำนวนรังคักแค่พอสั่ง *G. marshalli* *N. biremis* ที่ถูกเปลี่ยนและชนิดรวมทั้งจำนวนของเพลงเปลี่ยนที่ออกมานานาจํานวน พบร่องเปลี่ยน 12 ชนิดจัดอยู่ใน 2 อันดับคือ Hymenoptera

3 วงศ์ มี Ichneumonidae 7 ชนิด Torymidae 1 ชนิด และ Eulophidae 3 ชนิด ส่วนอีกอันดับคือ Diptera 1 วงศ์ ไก้อก Tachinidae บังเหยเพียง 1 ชนิด เป็นองจากยังไม่ทราบชื่อวิทยาศาสตร์ซึ่งใช้อักษรภาษาอังกฤษแทนชื่อไว้แล้วในตาราง จากการที่ 5 ก. นั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า ใน Family Tachinidae ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มหัวแมลงวันนั้นก่อสนธิกเป็นหัวแมลงเป็นตัวหนอนก่อนเข้าคักแค แล้วตัวหนอนก่อสนธิกเข้าคักแคโดย มีผลลัพธ์เป็นไข่รูปไข่ภายใน ก่อสนธิกคักแคซึ่งมีผลลัพธ์เป็นไข่นิคโน้มในอุอุกเป็นหัวเต็มรัยแก่ตัวหนอนของแมลงเป็นไข่เดิมโดยเดิมที่ ซึ่งใช้เวลาระยะเวลาหนึ่งนั้นจะเจาะรังคักแค ก่อสนธิกอ่อนมาแทนแล้วตัวหนอนแมลงเป็นไข่นิคโน้มเข้าคักแคโดยร่ายนอก รังคักแคก่อสนธิก ในธรรมชาติก็ไม่แตกต่างกัน แมลงชนิดนี้น่าสนใจและการที่กามาในรายละเอียด แมลงเป็นใน Family Ichneumonidae คั้งไก่คลาวไว้แล้ว พบมาก ชนิด I₁ พบรากที่สุด จำนวนที่ออกมากท่อน้ำรังคักแคของก่อสนธิกซึ่งคัวนั้นถึงสี่คัว ทางจากนิคที่ไก่อก Tachinidae ที่มีผลลัพธ์เป็นไข่หนึ่งคัวก่อรังคักแค I₁ เป็นผลลัพธ์ที่น่าสนใจมากที่สุดในกลุ่ม Ichneumonidae เพราจะพบมาก ส่วนชนิดอื่นๆ ของวงกตพนอย แสดงความสำคัญ กันอย แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงการดำเนิน Family Torymidae บังเหยเพียงหนึ่งชนิด อาจมีไก่ห่าษหัวที่ออกมากจากรังคักแคเป็นอีกชนิดหนึ่งที่น่าสนใจมาก ส่วน Family Eulophidae นั้น มี 3 ชนิด และมีขนาดเล็กที่สุดในกลุ่มแมลงเป็นไข่นิคพบ จำนวนที่ออกมากท่อน้ำรังคักแคของก่อสนธิกนิค จำนวนสูงสุดมีถึง 84 ตัว จากตารางที่ 5 ก. ใช้มัลติเพลรีเกรชัน (multiple regression) ระหว่างจำนวนรังคักแคของ G marshalli กับ E₁ และ E₃ ไก่อกการรีเกรชัน (regression equation)

$$G = 0.4351 + 0.0470 E_3 + 0.1681 E_1 \quad \text{ซึ่งแสดงว่า } E_3 \text{ มีความสัมพันธ์กับ } G \text{ มากกว่า } E_1 \text{ และ } E_2 \text{ ก็มีความสัมพันธ์รองลงมาเป็นอันดับ 3 อย่างไรก็ตาม ทั้งสามชนิดมีความสำคัญของการทำลาย } G \text{ ระยะคักแคมาก ในตารางที่ 5 ก. ก็เพิ่อตารางที่ 5 ก. แต่เป็นของบดหลวง รังคักแคก่อสนธิก } G \text{ พบมากและถูกเปลี่ยนมาที่ตุ๊กไก D₁ และ I₁ มีน้ำที่ถูกเปลี่ยนควบคู่กับ } E_1 \text{ N biremis พบถูกเปลี่ยนควบคู่กับ } I_1 \text{ โดย } Diprion sp. และชนิดใหม่ถูกเปลี่ยนควบคู่กับ } D_1 \text{ เมื่อเทียบเที่ยตารางที่ 5 ก. กับ ช. และความพยายามเปลี่ยนที่ปุ่ยมากกว่าของหลวงทั้งนี้ เพราะพบรังคักแคก่อสนธิกที่บุ่มมากกว่าของหลวง บ้าจัยทางกายภาพ (physical factor) อย่างหนึ่งก็คือที่บดหลวง }$$

ผู้แต่งสุมนารวิทยาลัยเชียงใหม่

มีความเร็วลดมากกว่าที่บุย ซึ่งทำให้ก่อสัตว์กลับไปเข้าคอกแคทิดิมaga ที่บุยก่อสัตว์โดยเฉพาะ G. marshalli เช้าคอกแคที่ปลายใบสัมภากกว่า นอกจากนี้ปัจจัยทางชีวภาพ (biological factor) ที่บอหดว่าอาจมีตัวห้ามกากกว่าที่บุย ทำให้มีก่อสัตว์รูปทรงระยะที่ก่อในอย่างในตารางที่ 5 ค. แสดงจำนวนรังคักแคท G. marshalli และจำนวนแมลงเป็น 4 วงศ์ ได้แก่ Tachinidae, Ichneumonidae, Torymidae และ Eulophidae มีจำนวนจากรังคักแคทก่อสัตว์ จากการหาคัดซึ่งสัมพันธ์ระหว่างจำนวนรังคักแคทก่อสัตว์กับแมลงเป็น แต่ละวงศ์ พบร่วมกันที่ยกเว้น Tachinidae มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับจำนวนรังคัก แคทก่อสัตว์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ และควรแมลงเป็นเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง และอาจเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดก็ได้ ที่ทำให้จำนวนก่อสัตว์ไม่เกิดการระบาดอย่างรุนแรง ในขณะนี้ ปัจจัยทางชีวภาพบางข้อนี้ เช่น กว่า ซึ่งไก่แกะ แมลงมุม และแมลงชนิดอื่น ซึ่งลักษณะที่มีประโยชน์เหล่านี้ก็จะนำไปสู่การรักษาไว้ก่อใน นอกจากนี้มีสภาพของใบสนที่เหมาะสมต่อการ เป็นอาหารของก่อสัตว์ ปัจจัยทางกายภาพนอกจากนี้มีปริมาณความชื้นหรือน้ำฝน อุณหภูมิ หรืออุตุกาล ซึ่งมีผลต่อการเติบโตของก่อนสน และก่อสัตว์โดยตรง

สำหรับรังคักแคทของก่อสัตว์ G. marshalli กับชนิดของแมลงเป็นไก่และไก่ในตารางที่ 6. เมื่อคำนวณหาค่าไคสแคร์ของจำนวนแมลงเป็น 6 ชนิดคือ D_1, I_1, T_1, E_1, E_2 และ E_3 ที่เจาะรูรังคักแคทก่อสัตว์ชนิด 3 คำแห่งนี้ คือ ปลายแหลม, ก่อ และปลายปานได้ 23.47, 38.58, 19.71, 4.32, 1.72 และ 10.50 ตามลำดับ D_1, I_1, T_1 และ E_3 มีค่ามากกว่าไคสแคร์ที่ 0.01 df. 2 ซึ่งเท่ากับ 9.21 สรุปได้ว่าจำนวนแมลงเป็นที่ออกมากจากคำแห่งทั้ง 3 บริเวณมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ D_1, I_1 , และ T_1 ส่วนมากออกทางปลายทั้งสองส่วน E_3 ส่วนมากออกทางปลายปาน ส่วน E_1 และ E_2 มักเจาะรูออกไก่ทุกคำแห่ง คั่งคลา การที่กามานี้เป็นความพยายามอย่างหนึ่งในการที่จะกีดกันไม่ให้ชนิดของแมลงเป็นรังคักแคทก่อสัตว์ซึ่งจะไก่รายในกระบวนการวิเคราะห์ชนิดและพยายามดำเนินการระบาดของก่อสัตว์ได้

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาได้ทราบถึง จำนวนประชากร (population) ของพืชชนิดนี้ ซึ่ง พืชมากที่สุดคือสูง 1-2.5 เมตร ถ้านับสามใบสูงจากพืชต้นไม้เกิน 6 เมตร

G. marshalli เป็นพืชชนิดที่พบมากและกระจายทั่วไป ทั้งที่ปุ่ยและบ่อห้องชั้นวาง พืชคนสนถามในเมืองสาระหัวหนองและหรืออะยะศักดิ์ สำหรับที่ปุ่ยร้อยละ 73.03 ใน เดือนกันยายน และที่บ่อห้องร้อยละ 85.71 ในเดือนตุลาคมของจำนวนแมลงทั้งหมดที่ ศึกษา เมื่อศึกษาจะสังเคราะห์จำนวนค่าวัดนอนนี้เป็นตัวทำลายใบสนกับว่า G. marshalli พืชจำนวนไม่เกิน 10 ตัวต่อน ล้วน Diprion sp. และชนิดใหม่พบรอยกันเป็นกลุ่ม ใหญ่มีร้อยตัว ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ต้นสนถามไปได้มากกว่า G. marshalli ที่ปุ่ยร้อย ตัวหัวหนองพืชมากที่สุดในฤดูฝนและที่บ่อห้องพืชมากในฤดูฝนติดต่อคุกหน้า สำหรับอะยะ ศักดิ์ G. marshalli พืชมากที่สุดทั้งที่ปุ่ยและบ่อห้อง รังก็แคดอาจออกเป็นตัวเต็มวัย หรือแมลงเป็นนรีอตัย G. marshalli มีความสัมพันธ์กับแมลงเป็นที่บ่อห้องมากกว่า ที่ปุ่ยมีความสัมพันธ์กันอย่าง รังก็แคด G. marshalli ถูกเบี่ยงแยกที่สุด ที่ปุ่ยพืชถึง 12 ชนิด ที่บ่อห้องพืชเพียง 3 ชนิด กลุ่มแมลงเป็นนรีมีความสัมพันธ์กับ G. marshalli คือ Eulophidae, Torymidae, และ Ichneumonidae สำหรับชื่อของแมลงเป็น ปัจจัยระหว่างการวิเคราะห์หาชื่อวิทยาศาสตร์ จากการศึกษาลักษณะรูปร่างและตำแหน่งที่เจาะ ออกมานาจากรังทดสอบพบว่า มี 3 ชนิดที่ออกจากปลายของรังทดสอบแข็งไกร้างหนึ่ง มีหนึ่ง ชนิดที่มีกอกออกเฉพาะปลายป้าน และมี 2 ชนิดที่ทำแน่งออกไม้แน่นอน ผลการศึกษาจะช่วย ในการวิเคราะห์ชนิดแมลงเป็นนรีและช่วยการนำทางการระบายน้ำของพืชชนิดนี้ จากการศึกษา แสดงถึงความสามารถที่ทดสอบซึ่งไม่แสดงถึงการระบายน้ำที่รุนแรง เพราแมลงเป็นนรีอยู่หลายชนิดทั้ง ก朵瓜และมีประดิษฐ์ภาพเป็นม้าจั้ยหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งควรศึกษาท่อไปอย่างก่อเนื่อง เพื่อรักษา ให้คงอยู่ และป้องกันไม่ให้ทดสอบเกิดการระบายน้ำอันอาจเป็นปัจจัยหากอุ่นเกิดความเสียหาย อย่างรุนแรงได้.

เอกสารอ้างอิง

1. ใจกลม, คำรัง . 2516. แมลงศัตรูพืชที่เป็นภัยรายแรงทางป่าไม้ และการป้องกันกำจัด. รายงานของกรมป่าไม้, กรมป่าไม้ (พิมพ์โกรเนียว), หน้า 8.
2. เปรมรัตนี, วนิดา สุมิตนันทน์ เต็ม และ พร้อมมูด, สุเทพ 2514. ไม้สนในประเทศไทย. กรมป่าไม้ หน้า 19-22, 52-59.
3. เจ้าศรีสวัสดิ์, ไพบูลย์ และ มูลแตง, สกุล. 2521 การศึกษาชีวประวัติและการทำลายของทดลอง (อยู่ในระหว่างลงพิมพ์) 13 หน้า
4. Beaver, A.R. and Laosunthorn, D. 1974. Pine sawflies in Northern Thailand. Natural History Bull of the Siam Soc. 25 : 199 ~ 202.

@ @